

טיקי

הרפתקאות של ילד מאורי

כתב ג'מס דויגן

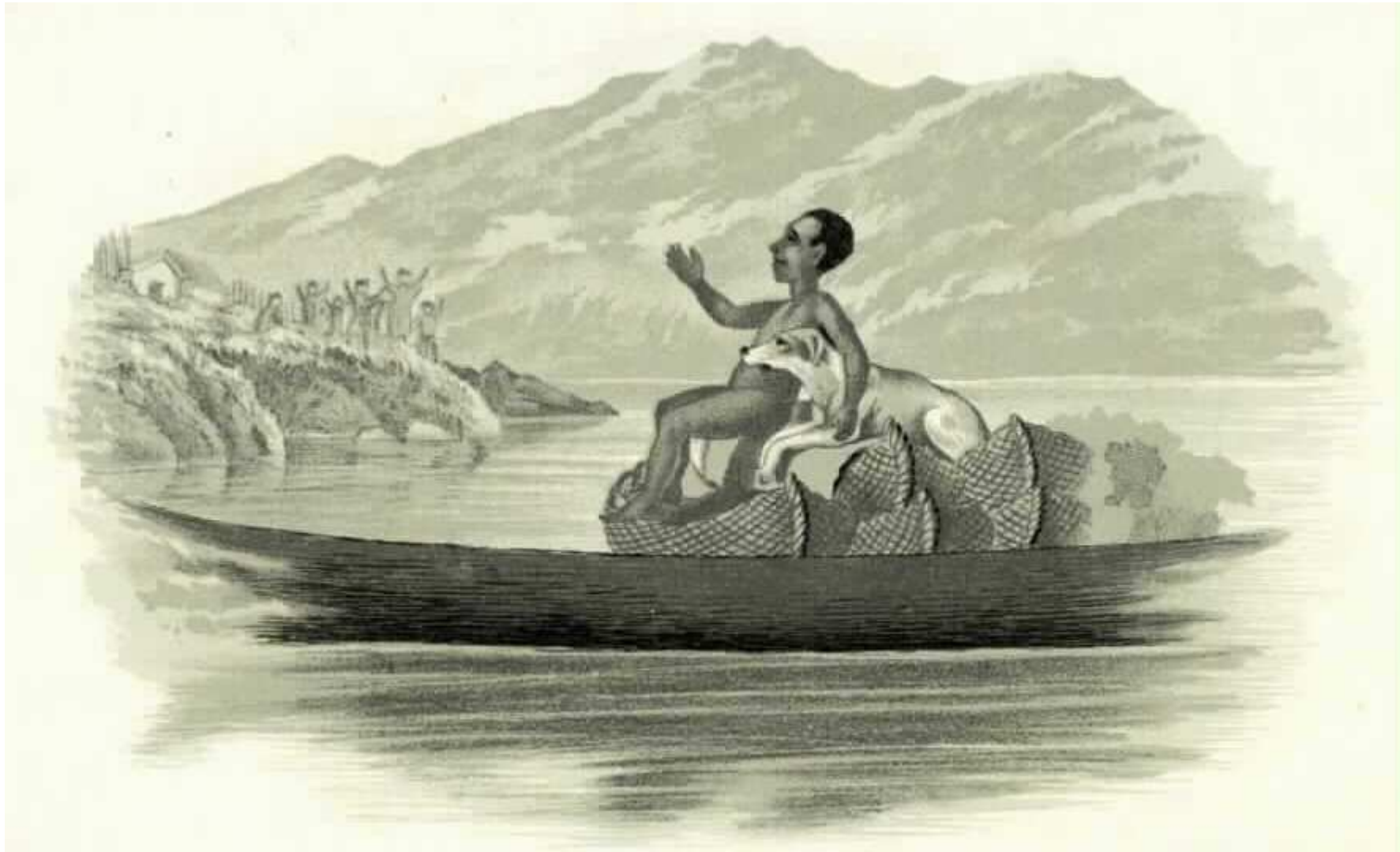
1893

טיקי היה צאצא של טיקי המקורי, שלפי אגדות מאורי היה האדם הראשון. אבא שלו היה צייד שלקח לאישה את בתו של ראש השבט, אך היא הייתה בעיקר המשרתת שלו וסחבה דברים על גבה, עבור בעלה ואדונה שגבו היה קדוש. טיקי, ששכב עטוף סודר על גבה של אמו הביט סביב בפליאה ומוחו עבד במרץ רב כשהוא רואה דברים מופלאים.

כשנעשה מבוגר יותר ביקש מאמו שתיקח אותו איתה בקנו שלהם בנהר, כדי לראות את פלאי האנשים הלבנים, אך זמן רב הפחידו אותו בסיפורים על מפלצות המים שרק ממתינות כדי לטרוף ילדים קטנים, שמטרידים את אמם. הוא בילה את זמנו בחברת ידידיו, הכלב והחזיר ומאוחר יותר עם הארנבים שהובאו לניו זיילנד על ידי רב-החובל קוק. הוא אכל יחד עם חבריו אלה וגם ישן איתם וכמוהם קיבל בעיטות כאשר הפריע לאחרים בדרכם.

בסוף בקשותיו התמלאו ושמם אותו בסירת קנו יחד עם שקי תפוחים המיועדים העירה.
כשהפליגו אנשים שעל החוף קראו לו קריאות עידוד, והוא שמח מאוד.

ההרפתקה הראשונה שלו הייתה כמעט האחרונה. הוא ראה פתאום את מה שחשב למפלצת הנהר! היא באה לקראתם כשאש ועשן יוצא מנחיריה ועשתה גלים גדולים במים כשעברה לידם.

טיקי התחבא בתחתית הקנו וכשהיא התקרבה חשב שזו הלאיווקא המפחידה בעצמה ושהיא תבלע אותו יחד עם הקנו. אך המפלצת רק עברה לידם ורק טלטלה חזק את הקנו ובקרוב נעלמה מהעין. טיקי ראה את ספינת קיטור הראשונה שלו!

בקרוב הוא ראה פלא נוסף. זה היה מי שנראה לו כמו כלב ענקי שעליו ישב אדם, לא מקועקע ושעורו היה לבן! ממש זוג מופלא. אמו הסבירה לו שהאדם הזה הוא חוואי הרוכב על סוס. אמנם, דברים נפלאים למד טיקי בהפלגה זו.

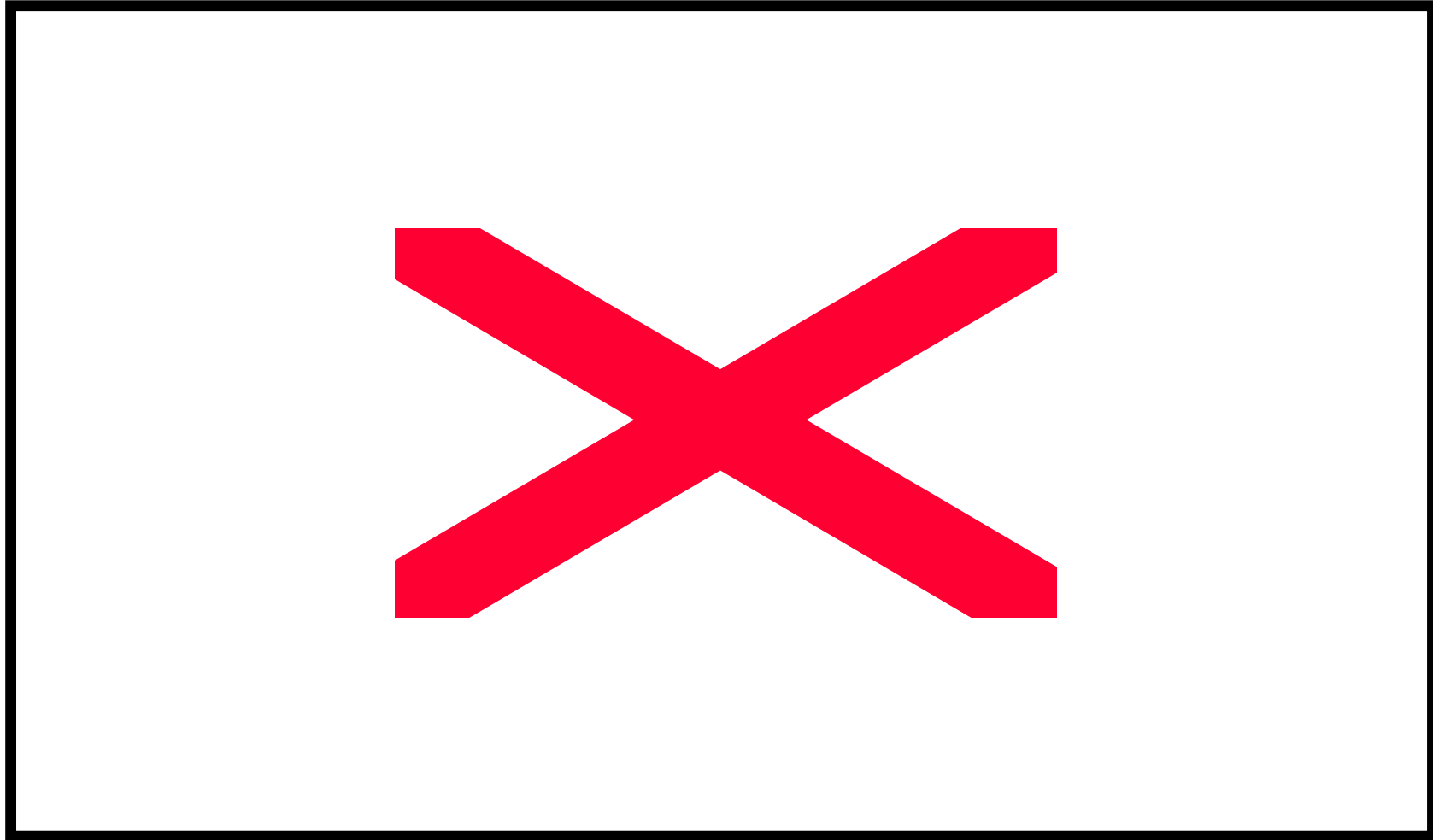
לאט, לאט הקנו התקרב לעיר.
טיקי שעד עכשיו הלך תמיד ערום לגמרי, הולבש בחולצה, גדולה בהרבה ממידתו, אבל
אמו חשבה שהוא נראה בה נחמד מאוד.

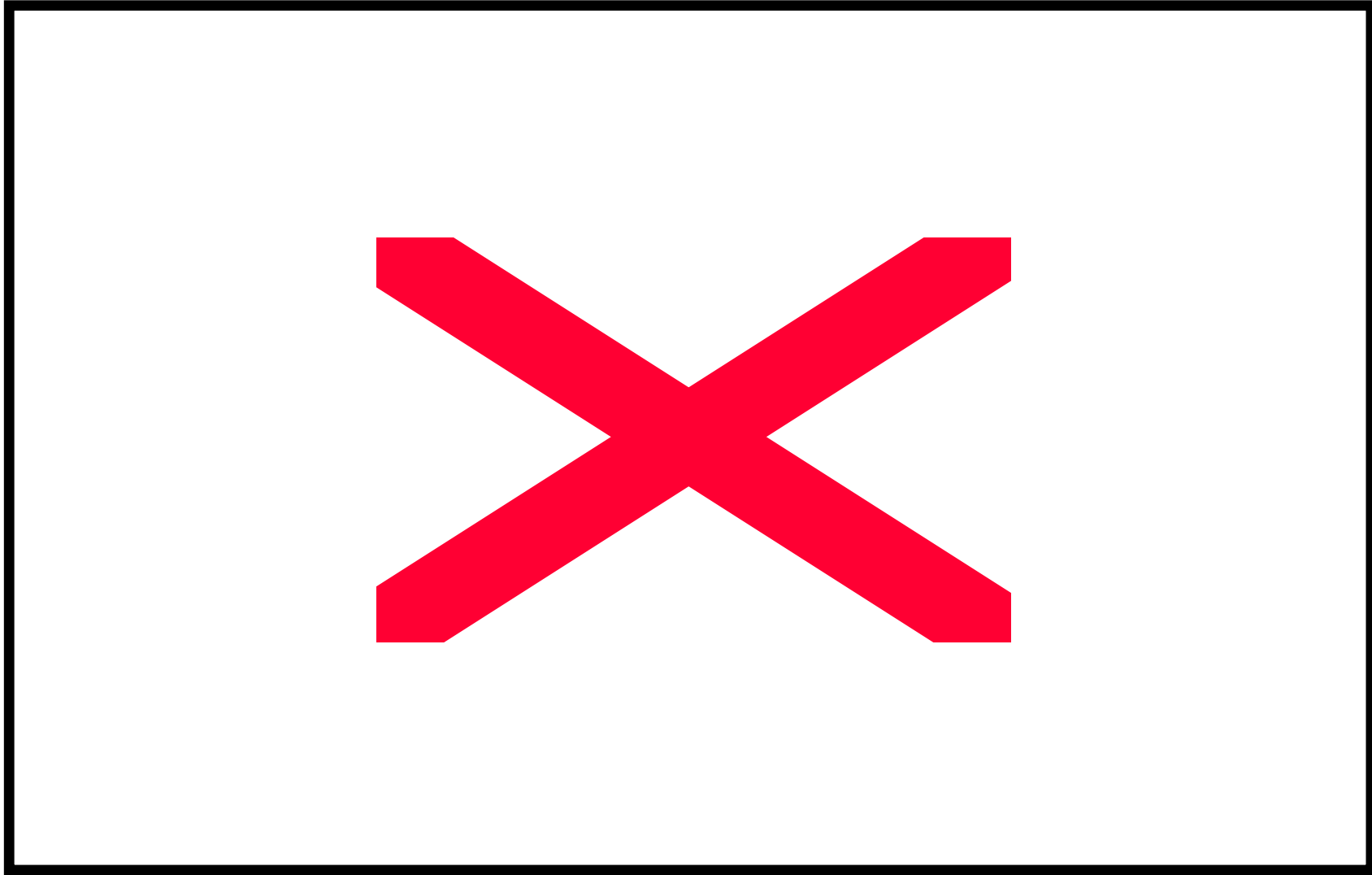
היא הושיבה אותו על שק תפוחי אדמה וסחבה אותו על גבה. מהגובה יכול היה טיקי לראות את פלאי העיר. כשאמו הורידה את המטען הביאה אותו לחנות פירות, שם קנתה לו תפוז.

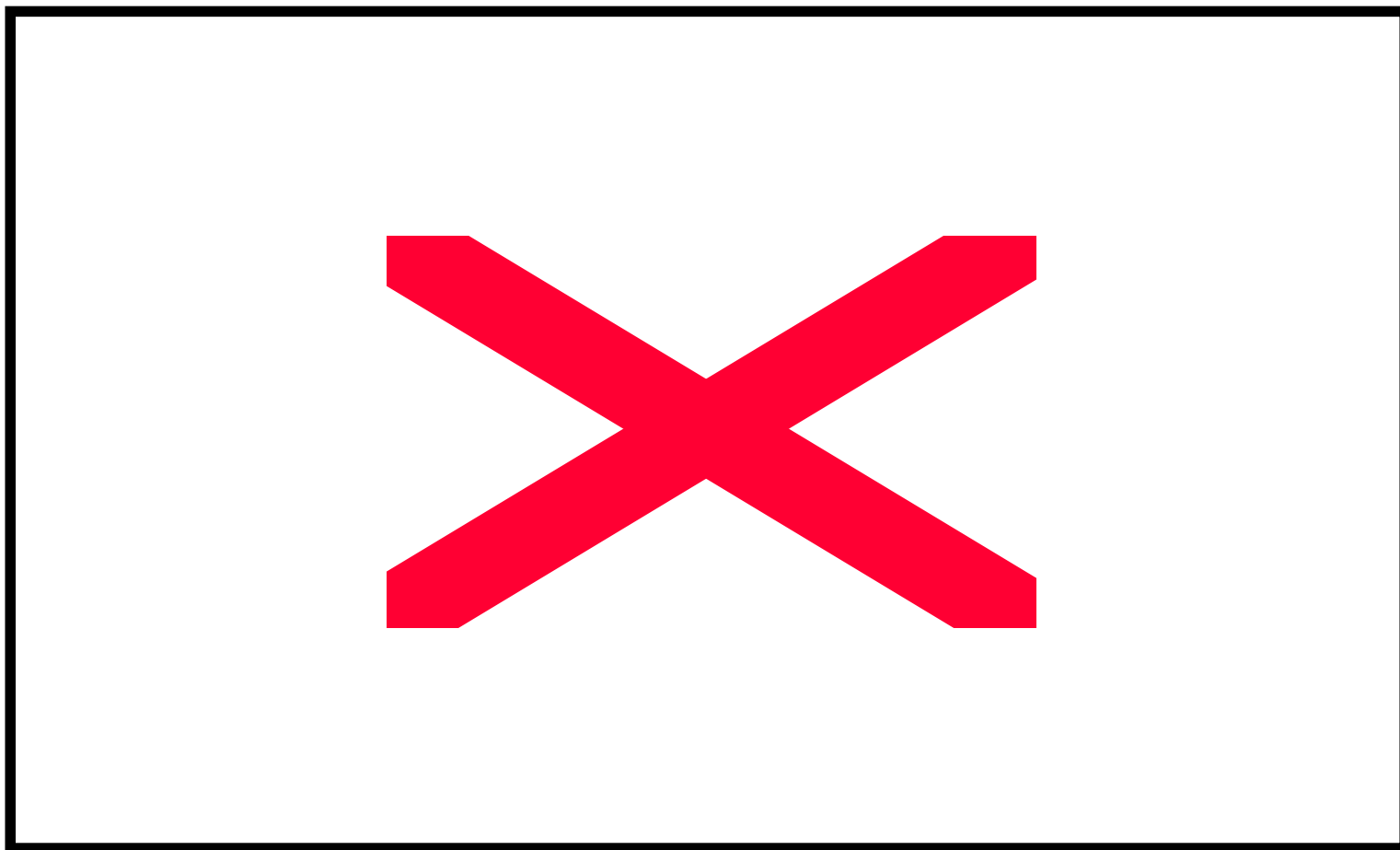
טיקי אכל את הפרי התיאבון ובכה וביקש יותר. אבל אמו שמה לו את מקטרתה בפיו כדי להשתיק אותו. טיקי לא היה רגיל לטבק החזק שבמקטרת אמו.

הוא קיבל סחרחורת וחשב שעולמו מתמוטט.
הוא היה רגיל עד עכשיו לעשן רק טבק חלש של מאורי. אך הוא התאושש במהרה.

היה זה יום ראשון והוא הביט בפליאה על ילדים לבנים, בנים ובנות, מלובשים חגיגית והולכים לכנסייה. אך באו גם ילדים רעים, שראו אותו על חוף הנהר וזרקו עליו נעליים ישנות וקופסאות ריקות.

בעיר הספיק טיקי לראות עוד משחק כדורגל ותהלוכה כנסייתית עם תזמורת.
כשחזר הביתה הפתיע את בני המקום בבגד בו קנאו ילדים אחרים והפליא את ידידיו
החזיר והכלב. הוא התהלך גאה ונשף עיגולי עשן מהסיגריה החדשה שלו.
כך נגמרה הנסיעה של טיקי לעיר. הוא סיפר לאחרים את כל הדברים היפים שראה,
סיפורים על ספינות, רכבות והמצאות אחרות של אנשים לבנים, אך שומעיו לעתים
קרובות לא האמינו בדבריו.